

Стратегія сталого розвитку

Сталий розвиток (англ. Sustainable development) — загальна концепція стосовно необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі

Автором інноваційної економічної теорії сталого розвитку, висвітленої в монографії «Поza зростанням: економічна теорія сталого розвитку» (англ. Beyond Growth. The Economics of Sustainable Development), є провідний дослідник економічних аспектів забруднення довкілля **Герман Дейлі**

Концепція сталого розвитку ґрунтується на п'яти головних принципах:

- Людство дійсно може надати розвитку сталого і довготривалого характеру, для того, щоб він відповідав потребам теперішніх поколінь, не втрачаючи при цьому можливості майбутнім поколінням задовольняти свої потреби.
- Обмеження, які існують в галузі експлуатації природних ресурсів, відносні. Вони пов'язані з сучасним рівнем техніки, соціальної організації та із здатністю біосфери до самовідновлення.
- Необхідно задовольнити елементарні потреби всіх людей і всім надати можливість реалізувати свої надії на благополучніше життя. Без цього сталий і довготривалий розвиток просто неможливий. Одна з головних причин виникнення екологічних та інших катастроф – бідність.
- Необхідно налагодити стан життя тих, хто користується надмірними засобами, з екологічними можливостями планети.
- Розміри і темпи росту населення повинні бути погоджені з виробничим потенціалом глобальної екосистеми Землі, що змінюється.

Основні компоненти сталого розвитку

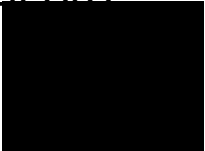
Економічна складова

- Оптимальне використання обмежених ресурсів і використання екологічних – природо-, енерго- і матеріало-зберігаючих технологій, включаючи видобуток і переробку сировини, створення екологічно прийнятної продукції, мінімізацію, переробку і знищення відходів

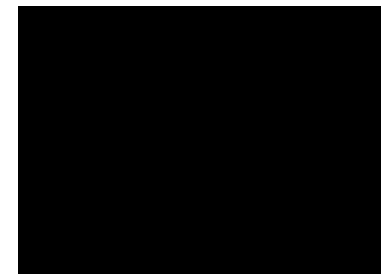
Соціальна складова

- Стабільність соціальних і культурних систем, в тому числі, скорочення числа руйнівних конфліктів між людьми
- Справедливий розподіл благ
- Збереження культурного капіталу і різноманіття в глобальних масштабах
- Людина повинна брати участь у процесах, які формують сферу її життєдіяльності, сприяти прийняттю і реалізації рішень, контролювати їх виконання

Екологічна складова

- Забезпечення цілісності біологічних і фізичних природних систем
 - Збереження здатності екосистем до самовідновлення і динамічної адаптації
 - Запобігання деградації природних ресурсів, забрудненню навколишнього середовища і втрати біологічного розмаїття
-

Глобальні цілі сталого розвитку

Індикатори сталого росту

Індикатори сталого розвитку (англ. index of sustainable development) – це певні, доступні для спостереження та вимірювання, характеристики, нормативи і умови, які використовуються для оцінки якості життя людей, стану їх здоров'я, стану довкілля, оцінки впливу людської діяльності на стан довкілля

Індикатори сталого розвитку

Соціальні Економічні Екологічні Інституційні

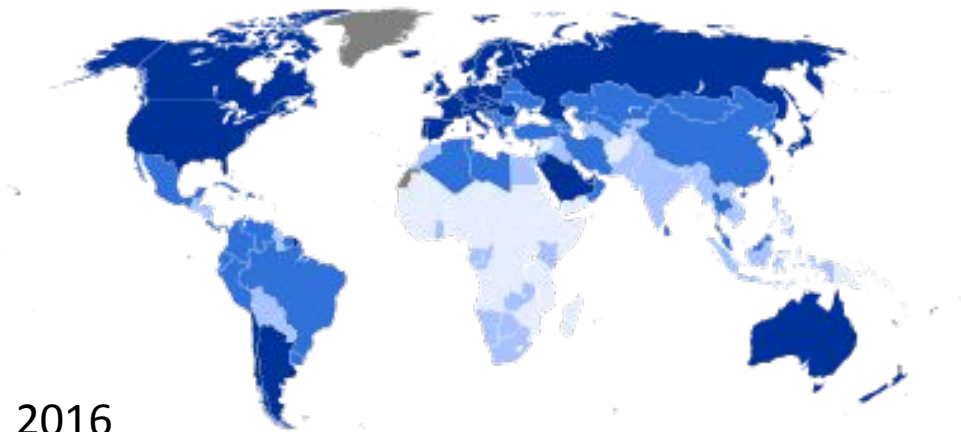
Екологічні індикатори

Споживання водних ресурсів, в тому числі чистої питної води

- Обсяги стічних вод та ефективність їх очищення
- Площа заповідних територій
- Площа природно-рекреаційних територій
- Кількість лісових угідь та темпи зростання заліснення
- Обсяги викидів в атмосферу, в тому числі від транспортних засобів
- Обсяги побутових відходів, в тому числі частка обсягу побутових відходів, що утилізуються
- Обсяги радіоактивних відходів
- Обсяги хімічних та інших небезпечних відходів, в т.ч. непридатних та заборонених до використання пестицидів
- Кількість господарств, які запроваджують практику сталого сільського господарства
- Кількість господарств, які запроваджують органічне землеробство

Індекс людського розвитку (ІЛР) (англ. Human Development Index, HDI))

- Індекс людського розвитку (ІЛР) (англ. Human Development Index, HDI)) - інтегральний показник, що розраховується щорічно для міждержавного порівняння і вимірювання рівня життя, грамотності, освіченості і довголіття, як основних характеристик людського потенціалу досліджуваної території.
- Він є стандартним інструментом при загальному порівнянні рівня життя різних країн і регіонів.
- Індекс публікується в рамках програми розвитку ООН в звітах про розвиток людського потенціалу.

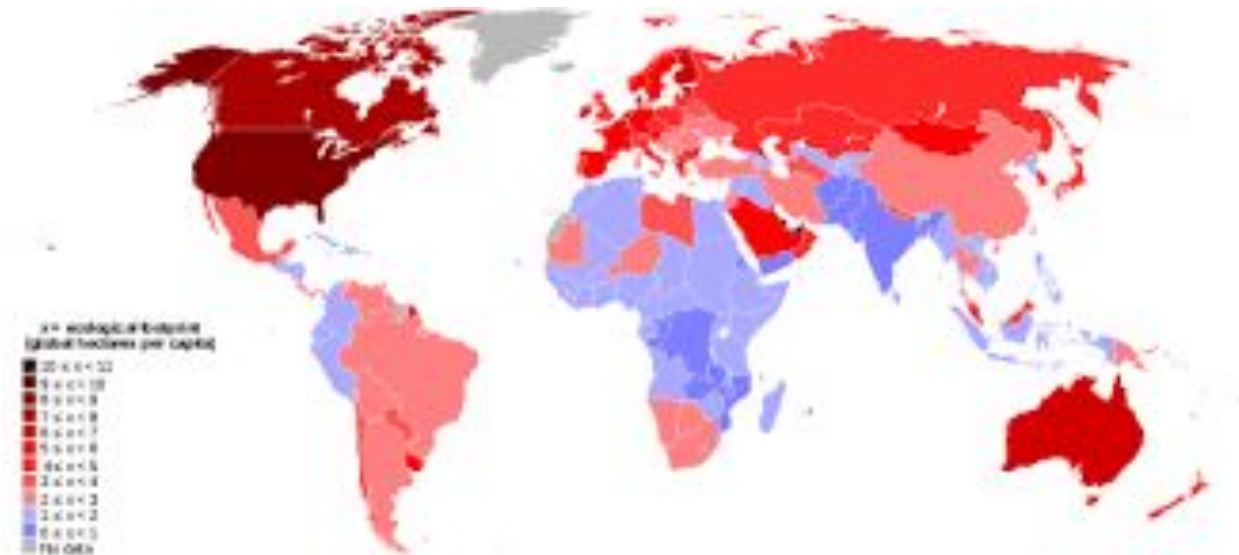

Екологічний слід – міра потреб людини у екосистемах планети

Поняття «екологічний слід» було вперше використане офіційно в 1992 році Вільямом Рісом.

Цей індикатор ще називають «показником тиску на природу».

Він допомагає встановити, скільки скільки земельних та водних ресурсів використовується людиною для виробництва, споживання та утилізації необхідних для її життєдіяльності товарів та послуг. ООН вираховує екологічний слід людства щорічно.

Завдання!

Завдання: розрахуйте свій індивідуальний екологічний слід за допомогою одного із нижче наведених калькуляторів

Після розрахунків подумайте над тим наскільки великим є ваш екологічний слід і яким чином ви можете зменшити цей показник

Фахівці стверджують...

- У 1960 році для всіх мешканців Землі достатньо було території половини планети.
- У 1987 році для цього була потрібна вже ціла планета.
- У 2007 році однієї планети уже замало.